

О. С. Кучерук

Барановський Ярослав

БАРАНОВСЬКИЙ Ярослав (псевд.: Фіялко, Фіялковський, Лімницький, Макар, Президент; 07. 07. 1906 – 11. 05. 1943, Львів) – політичний і військовий діяч. Доктор права. Член УВО (1921), [ОУН](#) (1929). У 1926 засуджений польським судом на 3 р. за революційну діяльність; 1930 виїхав до Чехо-Словаччини і вступив до Карлового університету в Празі. 1934 переїхав до Відня. Був активним у студентському житті. 1933–39 – президент, від 1939 – почесний президент Центрального союзу українських студентів. Від 1935 був членом та секретарем Проводу українських націоналістів ОУН, встановлював зв'язки з підпіллям України. Брав участь у 2-му Великому зборі українських націоналістів у Римі (1939). Один із співробітників [Є. Коновальця](#). Під час розколу ОУН залишився під проводом голови Проводу українських націоналістів [А. Мельника](#). Автор низки статей у періодиці 20–30-х рр. Убитий за нез'ясованих обставин.

Рекомендована література

1. Антонович М. Нарис історії Центрального союзу українського студентства (1921–1945). Мюнхен, Нью-Йорк, Торонто, 1976;
2. Книш З. Ярослав Барановський – жертва злоби й ненависті. Париж, 1990;
3. Лупій Г. Личаківський цвинтар: Путівник. Л., 1996.

Бібліографічний опис:

Барановський Ярослав / О. С. Кучерук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40455>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).